

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK.

Vidéken és Léván házhoz küldve:

Egy évre . . . 10 kor. — fill.

Hat óra . . . 5 kor. — fill.

Három óra . . . 2 kor. 50 fill.

Külföldi pénzek póstaautóval küldhetők.

Egyes számok 20 fillérért kaphatók

a kiadóhivatalban.

BARS.

HIRDETÉSEK

Négyhasábos petit-sor egyszeri közlésért 14 fill. kétszeriért 12 fill., többször 10 fill. ártendő. Bélyegdíj minden egyes beiktatásér 10 fillér.

Hivatalos hirdetések

100 szög 2 kor. 60 fill., azontul minden szó 2 fillérével számítottatik.

A nyiltérben:

minden négyhasábos garmond-sor díja 30 fillér.

Velünk összekötötésben levő hirdető-irodák, előfizetők, vagy a gyakori hirdetőket tomos díj-kedvezményben részesülnek.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TARSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 33. sz.) küldendők.

Kéziratok vissza nem adatnak.

FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

Megjelen: hetenként egyszer

← vasárnap reggel. →

A hirdetéseket, előfizetéseket s a reklamációkat a kiadóhivatalba

(Takarék- és Hiteletintézet épület) kérjük utasítani.

A LAP KIADÓJA: NYITRAI és TÁRSA.

Hivatalos közlemény.

454/1901 sz.

Hirdetmény.

Az 1883. évi XLIV. t. cz. 55. §-a értelmében felhívtnak mindazok, a kik egyes adójuk esedékes részleteit, ugy-szintén azok módjára beszedendő egyéb tartozásainak lejárt részleteit (nevezetesen hadmentességi díj, illeték, utadó stb.) mai napig be nem fizették, — hogy azt most már 8 nap alatt annál is inkább fizessék be, mert ellenesetben ezen határidő letelte után, a zálogolási eljárás azonnal folyamatba fog tétetni.

Városi-adóhivatal:

Léván, 1801. évi február hó 26 napján.

Bédogh Lajos,

polgármester.

(A többi hivatalos rész lapunk „Közönség köre” rovatában olvasható.)

Farsang után.

Ha az ember az elmúlt farsang jó részben üres idején végig gondol, önkénytelenül is arra a következtetésre jut, hogy nem úgy van már, mint volt régen. Az embert egy pillanatra megtevesztheti ugyan az estélyen és bálon kifejtett szemfényvesztő czifraság, a hiúság fényes rongyokkal takart zsbivásárja, de a másik pillanatban már meglátja a fátyolon is keresztül szűrődő önző, rideg czélok felé való törekvést s meglátja a nyomorúságot, mely a farsang után hosszú bójttal fenyeget.

A hanyatlás tüneteit soha jobban nem észleltük, mint az ideai farsangon. Eltekintve attól, hogy a farsangi nap-tár amugy is üres volt, hogy a közönséget rideg közönyből felverni minden kísérlet hiába való volt, úgy látjuk, hogy a farsang vidámsága sem a hamisítatlan magyaros jó kedvből fakadt, hanem inkább — kötelesség érzetből — mint valami samaritanus egyesület az inség és nyomor enyhítését vagy egyéb jótékony cél szolgálátát czélozta. Nem akarunk koránt sem óvást emelni a jótékony cél ellen. Hiszen a szépet összekötni a hasznos-

sal egyike a legszebb feladatoknak. De ráakarunk mutatni arra, hogy ezeken a multságokon szinlelt, tettetett a jókedv és öröm. Elmennek oda tizen — huszan, néha többen is, de nem azért, hogy mulassanak, de mert az álkötelességérzet úgy hozza magával.

Csoda-e aztán, ha blazirtosságunk kifejezését minden második arcon ott találjuk? Hát mondhatja-e valaki, hogy városunk és vidékének társadalmát össze tudta gyűjteni a bálterem sima parkettjén? Az az elevenség és forgalom, melyet az ideai farsangon észleltünk annyira mesterkél volt, hogy bizvást elmondhatjuk, miszerint intelligenciánk kilencztized része otthon csücsült egész télen a kályha mellett. És ennek az ideai farsangnak sem a jótékony czélok, sem az ipar, sem a kereskedelem nem vették nagy hasznát.

Ugy voltunk vele, miut a téli nap-sugárral, mely ontja fényét, erőlködik, iparkodik ragyogni, de hiába minden fénye mellett sem tud melegíteni. Minden törevésünk, hogy életet öntsünk ebbe a társadalomba, hiába való volt.

Egyik előkelő uri ember helyesen jegyezte meg. Falun összehozza a szükség a jegyzőt, papot, tanítót és a kasznárt a hosszú téli esteiken. Ők egymásra vannak utalva. Nagy városban összevödik a nép, mert ott már nincsenek meg azok a szigoruan rideg válaszfalak. Kis városban a társadalom annyifelé oszlik, a hány család van. Nagyban hangsúlyozzuk, hogy csak a tisztesség és becsületesség lehet fokmérője valakinek. Nálunk jobban, erősebben állnak a kasztok a kínai mandarinokénál is. Épen csak hogy sárga pitykével nem jelöljük az egyes kasztok rendfokozatát.

Nincs meg a mi társadalmunkban az összetartozandóság érzete. Sőt a hivatalbeli kollégák közt sincs az a baráti szivesség, meleg közvetlenség, a melynek kellene lenni. Az egyre

sulyosbodó viszonyokat emlegetjük ott, a hol a sértett hiúság százakat-ezreket dobat ki velünk. A kicsinyek, szegényebbek majmolni akarják a nagyobbakat s így megesik, hogy sokszor azért nem mennek el egy-egy multságba, mert nem képesek lefőzni az ott levő haute-volée fényűzéseit, s pedig ha ezt nem teszik, igen sok alattomos kritikának lennének kitéve.

Nem hisszük, hogy akadna csak egy is, a kinek már elég nem volna ez a sok cifra nyomorúság. Utóvégre is nem mehet a végletekig. A farsang után elkövetkezik a bójt s lesz mit levezekelni. A polgárság megélhetési viszonyai egyre nehezebbek lesznek. Ipari és kereskedelmi piacunk csak tengődik. Azt hisszük, hogy az egyre gyéribbé és gyéribbé váló táncztermek megfogják tanítani arra a közönséget, hogy bizony lehet az a farsang élénk is, vidám is, ha nem is lesz annyira cifra. Bolond mondás az, hogy azt nem látják, mit eszem, de azt mindjárt észre veszik, micsoda ruha van rajtam.

Elérkezünk ahhoz az időponthoz, e midőn az érzéketlenség és fásultság tüneteit nem lehet rezignációval néz-nünk, anélkül, hogy annak alkalmas gyógyszeréről nem gondoskodnánk. Egy társadalom nem hagyhatja magát felhasználatni a hiúság eszközeinek, mert akkor megérdemelné, hogy elpusztuljon a romlás örvényének forgatagában. Egy társadalomnak magasztos feladata van, melyet csak akkor valósíthat meg, ha minden rétegében eleven, egészséges, élet uralkodik. A reorganizáció nálunk sem fog ugyan egyszerre s minden rázkodás nélkül keresztül menni, de mint a vihar után tisztább lesz a levegő, akként kell megtisztulni ennek az apathiába süllyedt polgárságnak is.

És mi, a miként a farsangon, úgy az esztendő egyéb szakában, a közélet minden fázisában sajnálattal észleljük

társadalmunk bénaságát. Csak igaz az, hogy a beteg embernek nem esik jól sem a munka, sem a multság. Hogy többet ne mondjunk, hol volt a mi intelligens társadalmunk a legutóbbi városi képviselőválasztások alatt. Hol van akkor, a midőn a közélet ünnepel, a vagy midőn az officium nobile valami nagyobb tette releskesit.

Reorganizálni kell ezt a társadalmat és pedig ha kell, a saját akarata ellenére is. Meg kell mutatni, hogy igen is lehet élénk társadalmi életet alkotnunk, csak nem kell a hiúság és szemfényvesztő csillogás fáklájánál annak az utját keresni.

Az ipar és az iparosok helyzete hajdan és jelen időben.

(Folytatás.)

El kell ismernünk, hogy 1884 évi ipar-törvény 1-ső §-a némi gátot vetett a szabad ipar romboló intézménye elé. El kell ismernünk az ipartestületi intézmény czélra vezető voltát és éppen azért nagy kár volt Léva város értelmes iparosságától, hogy annyira idegenkedett az ipartestületi intézménytől. Én már 10 évvel ezelőtt tanácsoltam, hogy alakuljanak ipartestületek, hangsúlyoztam akkor is, hogy ez az egyedüli módja a szervezkedésnek és ez az egyedüli eszköze annak, hogy nem magukat a járom alól kiszabadítsák és az ipar helyes fejlődését biztosítsák. De mindannyiszor azt hozták fel indokul, hogy birják fedezni az ipartestületnél szükséges tisztviselők „ezekre menő fizetését”, holott az összes tisztviselők fizetése, csak százakra megyen, és ez vajmi kevés terhet róna az iparosokra mert vannak jövedelmek is, u. m. tanonc-szegődtetés, főlzabeditás és egyebekből, minthogy ugyanazon ügyeket intézi el az ipartestület, a miket most az iparhatóság végez. Ha Léva város iparossága 15 év előtt ipartestületté alakul, már pár száz frtra merő tökéje lenne. Lévához hasonló kis városok ipartestület költségvetései leg-

T A R C Z A.

A fekete fiu.

(Egy fiatal asszony naplójából.)

Irta: Mayer Stefánia Margit.

Kis gyermekleány voltam még, de hűen emlékezem reá, hogy anyám egyszer elvitt utazni. Először láttam a vasparipát, először ültem belé életemben.

Minden gyermek emlékezetébe vésődik, ha valamitől megijed, avagy nagyon örül, — vagy rokonszenvez valakivel s ha nem, sikolt, ha olyan ember közelit hozzá, akit nem szeret s viszont kedves mosolyra nyílik picziny szájacskája, ha dédelgetőjét látja.

A vonat látása bennem örömet — félelmet, jókedvet, szomorúságot s tudja az ég, milyen vegyes érzelmeket keltett. Annyira emlékszem, hogy alig bírtam megmaradni a kabátocskámban, jobban mondvá a bőrömben. Szerettem volna véle versenyt futni meg benne is ülni már, hol meg haza vágyott lelkem többi testvérkéim közé.

Beszállunk a vonatba. Anyám egy termetes asszonysággal kezdett tracsolni, kinek 4—5 évnél idősebb fia volt nálamnál.

Szelid természetű kis fiucska lévén, leány létemre hamar megbarátkoztunk, s mi beszélgetéssel üztük az időt. Társalogtunk igen nagyon, s én erősítettem a kis Tibornak, mert alkalommal megtudám, hogy legjobb, ha az ember vendég.

Ő, úgymond, tengerész kapitány lesz, s az is szeretne lenni. Nemsokára megy is. Szép göndör fekete fürtű fiucska volt

Tibor. Hamar megnyerte tetszésemet, s ezt kifejezésre akarván juttatni, megharaptam a praczniját (ez a rossz szokásom volt.) Ő mint a teremtés erős ura, jól reám csapott, mire én elkezdtem az ajkam bigyezgetni s ordítva szaladtam anyámhoz. Tibornak is a mamája mellé kellett huzódni, hol el is aludt, én pedig bámultam ki az ablakon s egyre mutogattam anyámnak, hogy mi szaladt most el. Mert a viláért sem mertem volna azt gondolni, hogy a vonat rohan.

Tiborék egy helyen kiszálltak. Mi utaztunk tovább. Hogy ezután mi történt, nem emlékezem rája, de a kis Tibort el nem tudtam feledni.

Teltek-multak az évek. Nagy leány lettem. Igen nagy leány. Mennyi báj, mennyi édes érzés foglaltatik e szóban. Hogyis ne — nagy leánynak lenni akár a menybe repülni.

Elérni a hosszú szoknya felvevésének idejét. Meghallgathatni a fiatal emberek érzégs szerelmi vallomásait, — ha titokban is olvashatni regényeket, Frizurát csinálhatni azokból a hullámos, selymes hajszálakból. Színházba jární, és elérni a bálterem tágas ajtajához. Oda belépni. Mennyi iluzió, — mennyi idealizmus.

Igen nagy leány lettem, de csak magam előtt. Anyám jóbarátnői azért még mindig Manczinak hívtak. Iskola társnőim pedig csak kis trücsöknek. A férfiak előtt már sokkal nagyobbra vittem, jó barátaim Gittának meg Margónak nevezgettek. Persze ez tetszett nekem, mért ne, „Gitta nagysám” oly szépen hangzott ez.

Mivel kijelentettem szüleim előtt is (noha nagy fáradsággal), hogy nagy leány vagyok s az is akarok lenni, megengedték, hogy egyedül utazhassak nénémeikhez, kik meglehetősen messze voltak tőlünk, mert fél napig kellett hallgatni a vonat unalmas zakatolását.

Egyedül utazni brrr. Ez már nagy leánynak is sok. Beültettek egy szakaszba s egyedül voltam aggodalmaimmal.

Jaj! ha most valaki megölne, gondolám, mit szólnának az én jó szüleim? Hát ha megszöktetnének! Mert egyszer az újságból olvastam, hogy egy leányt (nagy leány lehetett már bizonyára) megszöktetett egy régi kedvese.

Nekem nincsen régi ideáalom. . . Végre is zugott a fejem a sok koholmánytól, — félttem szörnyen.

Egy kis állomásnál utitársam akadt. Csinos fekete haju széles vállu, szép vonásu fiatal gyerkőcz. Mikor reá pillantottam úgy tűnt fel nekem, mintha láttam volna már valaha, s egyszerre csak feltűnt előttem Tibor arca, kit én kiskoromban megharaptam.

Ugy szorongott a szivem s, torkomon akadt a szó mikor kérdésére felelni akartam; azt se tudtam mit is feleljek néki, keresgéltem a szavakat.

Hová utasom? kérdém én is, s elmondtam végre nagy küzdés után. Megeredt aztán a hangom, elmondtam néki mindent amit csak tudtam magamról meg hozzám-tartozóimról, csevegtem mindenről s ő olyan elfogultsággal hallgatott engem.

Talán néki is emlékeben van az én pajkos arcom? kérdém önmagamtól. Talán emlékszik még a harapásomra? Egész biztos voltam benne, hogy ő volt a pajtás.

Az a csendes melancholikus tekintet elárulta előttem kilétét s habár bemutatáskor a nevének csak — bor tagját értettem tudtam, hogy ő az.

Beszélgetésünk közbe azonban ismét megmondta nevét, hogy Várhegyi Tibornak hívják.

Ugy örültem magamba, hogy megtudhattam a nevét.

Közbe aztán elmondá, hogy tengerész hadapród. Megdöbentem. Másodszor látom életemben s a vonaton. Végig szaladt rajtam olyan hideg borzongás féle, sajnáltam ezt a fiut a teager fodros hullámaival. Szerettem volna néki azt mondani, hogy ne legyen tengerész, inkább más pályát válaszon, de oly hévvel, oly elragadtatással beszélt a tenger milió szépségéről és a hajójáról, hogy még ekkor nem tudtam sehogysem hozzáfogni a lebeszéléshez.

Minden szava, minden pillantása egy egy tördőfés volt nekem, olyan rémképeket rajzolt képzeletem, hogy félttem jövőjétől.

Itt láttam hánykódni a tenger hullámaiban életlenül, — majd kivette hulláját egy lakatlan szigetre s ott a madarak csipkedték szét ifju testét.

Megpróbálkoztam. Kezdtém néki beszélni e rémlátományokat s láttam amint néha meg-megborzad önmagától. Szemeivel majd megevett, úgy nézett reám s hangja reszketett, mikor megszólalt.

jobban igazolják állításomat. Balassagyarmat ipartestületének 1889. évben 246 tagja volt bevétele 985 frt 04 kr. kiadása 813 frt 39 kr. készpénz maradványa 170 frt és összes vagyona 909 frt 46 kr.

Mindezekből kitűnik az az igazság, mint azt 19 év előtt magyaráztam, hogy csekélyebb összeg is elég a tisztviselők díjazására. Az ipartestületi jegyzőnek a legtöbb elfoglaltság van: a szegődtetés, föl- szabadtás, segéd bejelentés, kijelentés, panaszok fölvétele, mind ez naponta pár hivatalos órát igényelne, sőt a netáni panaszokból eredő békéltető bizottsághoz utalt ügyekben az esteli órákban tartatni szokott bizottsági ülések szintén adnak dolgot a jegyzőnek; ezen teendőikért 3—4 száz forint fizetés illetné meg. Léva város értelmes iparossága közül mindig akad alkalmas egyén, a ki képes e teendőket elvégezni. Az elnök és pénztárnok csak csekély tiszteletdíjat élveznének és így az összes kiadásra pláne kezdetben, ha takaróskodni akarnak 6—7 száz frt elegendő. Ennyi jövedelem biztosan lesz, ha csak több nem!

Ha megfigyeljük az ipartestületben meglévő önkormányzati működést, azt látjuk, hogy ugyanazon hatásköre van, mint hajdan a czéhrendszernek volt. A fölmerülő panaszokat a békéltető bizottság itt is gyorsan elintézheti és nem kell heteken át az iparhatósághoz fáradozni, kérvényezni; mely nemcsak idő veszteséggel, de gyakran kiszámíthatatlan kárral is jár; továbbá az ipartestület előjárásának alkalma nyílik a szegődtetésnél, föl- szabadtásnál az ifjút alyai jó tanácsal ellátni és ez az ifjura oly lelkesítő hat, hogy egész életén át buzditó fákllyaként vezérli utain a kitűzött cél felé. Egyszóval az ifjúságnak támasza és az erkölcsi súlyedéstől megvédője lenne az ipartestület, mert az iparosnál a becület a legdrágább kincs. Ezen nemelés és jóra- való serkentésben elismerésre méltó szolgálatot teljesítenek az ipariskolák is, a meny- nyiben tanításaik közepette nem mulasztják el fölébresztani az ifjúság önértetét a szép, jó és nemes tettek iránt. Melleleg kénytelen vagyok ramutatni azon hibára, hogy a tanoncz iskoláknál használt tankönyvek nem felelnek meg egészen a célnak, ez azo- ban nem a tanító urak bűne, ők kötelességükön felül is megfelelnek hivatásuknak.

A társulás korát eljűk. Lepten nyomon olvasó, önkepző és egyéb körök alakul- nak, ezek inkább csak szórakozásra és ün- működésre szorítkoznak, mennyivel inkább elkerülhetetlen szüksége van az iparossá- gnak arra, hogy ipartestülettől alakuljon, a mely intézmény hivatva lenne az iparosok kiképzésére vonatkozó alapelveket meg- jelölni, valamint a kenyérkereset és boldo- guásra szükséges módok és eszközökrol gondoskodni, tagjai erkölcsi tisztasága fölött őrködni, s minden becületes tagját felsőbu

Ezer hálával és köszönettel tartozom önnek kedves kisasszonyom, nem leszek haladatlan ön iránt soha, fiatal ember vagyok még s belátom, hogy a tenger veszélyes. Mas pályát fogok kezdeni. Sokan tanacsoltak, sokan próbáltak lebeszélni tervemről, de még eddig senkinek sem sikerült. Ön az egyetlen az, ki kimeletlenül ada sorsom tudomra s amint látja megborzadtam tőle. Soha el nem fogom önt feledni, s mindig mint mentő angyalomért fogok imádkozni.

Majd átadott nekem egy fekete haj- fűrtöt az övé volt; piros kis szállagocská- val volt összekötve, s amint monda 7 éves korában vágta le a haját, s ezt eltette em- lekül. Őrizte is mostanáig hiven s remeli nálam is meglesz becűre.

Kezembem tartottam a szép fűrtöt, egy könyccsepp hullott reá szememből, — össze hajtottam aztán szépen papírjába s eltettem kis tarczamba.

Ez a hajfűrt éppen az, mely azé a kis Tibore volt, kit talán 12 éve láttam.

Alig bírtam telekzetet venni, neha ugy szoritotta szívem valami. Annyi érzést egy- szerre le nem írhat az ember.

Egy forgalmas átlomásnál elhagyott Tibor s én megint magam voltam. Eitem hát a jelennek.

Néneméknél jól töltöttem el időmet. Mikor haza értem szüleim nagy csudalko- zására egészen megváltoztam.

Nem voltam már az a vig kedélyű, kacagó teremtes, aki mindenkit csak ki- kacagani tudott, nem néztem reá az ismerő fiatal emberekre, folyton Tibor jart a fejembe!

hatóságok előtt is megvédelmezni. Sajnos, hogy manapság mindez megfordítva van, minek egyedüli oka abban rejlik, hogy Léva város iparosai teljesen magukra vannak hagyatva, mint az elszéledt tábor minden vezér, törvény és tanácsadó nélkül, — pedig egyesült erővel nagy és hasznos dolgokat lehet keresztül vinni!

Az 1889-ik évi az „iparügyek“ 2-ik számában ezek olvashatók: A Léva városi ipartestület alapszabályai már évek óta jóvá- hagyattak, anélkül, hogy a testület mai napig — a többségben levő csizma diák ellenzése folytán tényleg megalakult volna. — Miután pedig az alapszabályok jóváhagyá- sának megtörténtével az 1884 évi 39.266 sz. a. végrehajtási rendelet 46. §-a arra kötelezi az I. fokú iparhatóságot, hogy ez az állandó iparhatósági bizostat haladék nélkül kirendelje, ki viszont kinevezése után, legkésőbb 8 nap tlett alakuló testü- leti közgyűlést tartozik egybehívni: legkö- zelebb az az elvi kérdés fog eldőlni, vajjon mi uton módon kell a törvénynek és ren- deletnek a fennforgó esetben érvényt sze- rezni!

Hogy az „iparügyek“ szerkesztősége ezelőtt 11 évvel honnét vette ezen értesi- tést, arról nincs tudomásom, valamint arról sem, hogy Léva város iparossága ipartes- tületi aladszabályokat készített volna, annál kevésbé arról, hogy jóváhagyás végett fölterjesztette volna. E közlemény valószí- nűleg tévedésen alapszik, az azonban tény, hogy az ipartestülettől alakulásban a töb- ségben levő csizmadiák ellenkezése képezi az akadályt. A csizmadiák vezetősége ugy vélekedik, hogy mivel ők elég nagy szá- mal vannak, nincs szükségük ipartestületre. Már engedelmet kérek, de én nem osztom nézetüket, sőt azt merem állítani, hogy épen azért, mert nagy számban vannak; (talán 130, de aki rendszeresen úzi 80) annál inkább szükségük van az ipartestü- letre, minthogy az ipartársulati intézmény egy nagy semmi es minden tagja magára hagyatva védtelenül áll, nincs a ki a leg- kisebb bajában is tanácsal ellátja, avagy védelmezze és kenyérkeresetben támogassa. Vagy talán a társulati és temetkezési tőke- jüket felelték? Az akkor is sajátjuk marad, ha ipartestülettől alakulnak, sőt az új tagok is a temetkezési segély egyletnek tagjai lehetnek és akkor annál nagyobb tőkejük lesz.

Manapság a kormány csak az ipartes- tületekben lat garancziát, épen ugy mint regente a czéhekben, miért is a hadfel- szerelési munkák szétosztásánál maga a miniszter az elsőbbséget az ipartestü- letnek tartja fenn, ez is azt bizonyítja, hogy a bizalom a testületekben összpou- tosul, de hogy az ipartársulatok közmunka- hoz jussanak, az majdnem csodaszamba megy. Nem is tudom eléggé csodálni, hogy

Most már igazi komoly nagy leány lettem.

* * *

Elmult szép csendesen három esztendő s én halvány, sápadt voltam mindig. Rop- pant nagy betegség gyötört, — látja a szí- vem. Három éve, hogy Tiborra vártam s nem jött, se hirt nem adott maga felől.

Szüleimnek nem szóltam semmit, feltem a következményektől.

Orvost hívtak hát, aki levegő változást ajánlott. Messze kell eivinni a bavat, monda az öreg doctor, hatha az segít rajta.

Amint kiment hallottam, hogy oda sugta anyámnak. Ennek a gyermeknek a szíve faj; higyeje meg nagyságos Asszonyom, hogy szerelmes.

Anyám ezután folyton faggatott; sok- szor czelezott egy egy férfira, hogy nem-e érkek iránta vouzódast, de en tagadólag ráztam fejemet.

Megjött végre a szép tavasz, én min- dig betegeskedtem. Szüleim családi tanaca- kozást hívtak össze, melyen elhatároztak, hogy legváltozás okaert elvisznek nénemekhez.

Eietemben harmadszor ütem most vonat- ra nénemek fele. — Utaztunk anyam és én.

Olyan ismerősnek tűnt föl a tájak s mint régi ismerőst ugy üdvözöltem a nagy szantóföldeket, az el-eltűnő erdőt, a völ- gyet, hegyet.

Anyam kezdte meg a beszédet.

Emlékezel-e meg Margitot, mikor leg- először utaztunk erre. Jaj be kis leány voltál. Emlekezem, volt egy utitárs nőm egy igen kedves asszonyka, Kis fia volt

Léva város iparosai az 1884-ik évi ipar- törvény életbe lépte óta miért nem alakul- tak ipartestülettől és hogy tudtak 15-évig meglenni ilyen semmit tevés, tespedés és tengődésben. A hol ilyen értelmes és szor- galmas iparoság van, ott a semmit tevés kárhozathoz hasonló helyzet. Igaz, hogy ez tulajdonképen csak az 1872 évi ipartörvény- ben való csalódásnak tulajdonítható, de hogy az üdvös és hasznos ipartestületi intézmény- től oly annyira irtoztak és mind ez ideig tartózkodó állásukban megmaradtak, — ez bizony nagy kár!

Mélyen tisztelt iparos uraim! Az eddig elmondottakban voltam bátor ecsetelni a régi czéhrendszer előnyös és üdvös voltát, valamint későbbi káros kinö- véseit; előadtam az 1872-ik évi „szabad- ipar“ törvény siralmas következményeit; reá mutattam az 1884-ik évi új ipartör- vény helyes, de hiányos intézkedésére. A társadalom minden rétege érdeklődik az iparosok helyzete iránt, itt van az ideje, hogy maguk az iparosok is érdeklődjenek a maguk dolga iránt és ne maradjanak továbbra is még tétlenségben és közönyös- ségben. Ismerve Léva város értelmes ipa- rosságát-reményem és föltételezem, hogy saját jól fölfogott érdekükben magukévá teszik az ipartestületi intézmény szüksé- gességét és annak megalakítását nem fog- ják tovább halasztgatni, tudván azt, hogy ez által a haladás terere lépnek. Ha segít- ségre van szükségük, az iparkamara a leg- nagyobb készséggel segédkezet fog nyújtani kiküldöttje által. Ez ügy megvalósítása által az iparosok nem csak saját, de a jövő nemzedék előre haladását, városunk és ha- zánk iparának virágzását fogják biztosítani. Csak így nyugtathatják meg lelkiismeretüket is, mely bizonyára vádolja Önöket azon hibáért, mi a czéhrendszernek is halálát okozta, hogy nem akarnak haladni a korral, hogy tétlenségükben nem akarnak kimoz- dulni a jó akaratú figyelmeztetés dacára sem! Ne legyenek saját ügyüknek ellenségei, hanem legrövidebb idő alatt, nem kimélve a fáradságot az ipartestületben fölépítsék azt a hajlékot, melynek fedele alatt saját hatáskörükben testveri szeretettel őrizték ama jogokat, melyek már már veszendőbe mennek. Aki szereti hazáját és tudja azt, hogy a tisztességes ipar és kereskedés az állam jöletének fötényezői az nem marad- hat téltlenül, az nem nézheti összetett ke- zekkel, hogy az iparosság mint oldott kéve a helyett, hogy össze tartana szét hullik.

Es most, mint nem érdekelt fel, mieiótt befejeznem felolvasásomat, bocsánatot kérek ha nehol talán erősebb kifejezéssel eltem eltiport iparügyünk védelmezése közben. Végül ismeteltem hangsúlyozom az ipartes- tületi intézmény fontosságát, melynek elfo- gadását nyugodt lelekkel a legmelegebben ajánlom. Csak akarni kell, csak meg kell

neki, s te kis bohó megharaptad. Nem eulkezel reá? Igenlően bölintottam.

Lásd Margit, annak a fiúnak az anyja nekem azt mondta akrr „megiássa asszo- nyom, ezek egymáséi lesznek.“ — Milyen a sors. Azóta se láttam őt, pedig ígerte hogy írni fog.

Espiruitam. Anyám ream nézett s mi- vel nem tudtam lepezni előtte tovább ut- komat elmondtam neki mindent.

Megis! gondolom. Anyám szerető gyön- géd szavai, hátha megvigasztalnak.

Azután elővettem a hajfűrtöt. Közben a vonat megalt. Mintha ismerős hangokat halanék, figyeltem kisse, de belehevülve a szívem regejébe folytattam tovább, lemondó, csüggedt elbeszélésemet.

Ugy meghatott mindkettőnket a hajfűrt historia, hogy sirni kezdünk.

Valaki ide akar bejönni, mondá anyám töröld meg szemedet Margit; de alig mondá ezt ki, galamb ősz fej kukkant be az abla- kon s engedelmet kert, hogy bejohessenek. Szép öreg asszony volt, erős tagokkal, s utána fekete haju, szép bajuszu férfi lepett be.

Majd kövé váltam, ugy megijedtem, feláltam, hogy kinezzek az ablakon, nem akartam, hogy kisirt szememet megíássák.

Bamultam a semmisségbe s kutattam emlékeim közt, mert olyan ismerős két arcz volt ez, Hiába nem tudtam rájönni.

Meg egyszer megnezem őket, gondo- lám, s hátra néztem. Majd el sikoltottam magam, mikor is a férfiban Tibort, a nőben pedig annak anyját ismertem fel.

Vissza fordultam az ablakhoz. Leikem

indulni, a kezdet nehéz, de a ki halad, el nem marad.

Vezérelje Isten a haladás után és áldja meg a tisztos ipart!

(Vége.)

Különfélék.

— **A honti főispán Horváth Béla** mint értesítünk, esztergomi főispánna fog ki- nevezetnki, illetve annak élére fog állítatni. Mig Hontvármegye főispánjává **Lits Gyula** a vaáli kerület országgyűlési képviselője, ki az előtt a függetlenség párt tagja volt, fog kinevezetnki.

— **A lévai választókerület** függet- lenségi pártja, hogy az öteves országgyűlés utolsó szaka is vége felé közeleg, a napok- ban szervezkedés és a teendőik megállapítása céljából Lévan értekezletet fog tartatni, melynek pontos határnapját az elnökség falragaszok utján fogja tudatni a közönséggel.

— **Hidasz színtársulata**, mely öt hét óta nálunk napról napra üres ház előtt játszott, ma tartja utolsó előadását. Tőlünk Szolnokra megy a társulat. Kívánjuk, hogy jobb napokat lassanak, mint nálunk Intelligenciánk közönyét nem tudjuk mire magyarázni, mert ilyen részvétlenséget még nem volt alkalmunk tapasztalni. Utóvégre is megérjük, hogy minden jóra való társulat el fog kerülni bennünket.

— **Honvédségünk köréből.** A hon- védelmi miniszter dr. Balogh Jenő ezred- orvost március elsejétől április 30 ig Zöldom és Nógrád megyékbe a sorozásához rendelte ki; **Parnicsky Jenő** főhadnagyot pedig a bécsújhelyi vívóiskolába három hónapra.

— **Kaszino estély.** A március havá- ban tervezett harmadik kaszino-estély, mint illesékes helyről, egyelőre elmarad.

— **A lévai járás népeisége.** Az idei népszámlálás szerint a lévai járás községei a következő népességgel bírnak: Garam- Mikola 791, Zsenn 2441, Garam-Szőlős 1254, Cséjko 1062, Toimacs 438, Nagy- Szece 613, Kis-Szece 662, Nagyod 334, Garam-Szent-György 1192, Zsemier 360, Nagy-Málas 736, Aghó 419, Nyir 345, Ga- ram-Kissi 776, Soymos 483, Garam-Apáthi 141, Garam-Ujtató 712, Doboberekalja 792, Vamos-Ladány 1323, Ovár 312, Csata 1694, Oroszka 809, Nagy-Sallo 2736, Nagy-Saró 1172, Kis-Saró 672, Szodo 487, Nemes-Oroszi 837, Uj Bars 1310, Kis-Koszmaly 656, Maros- taiva 410, O-Bars 1513, Garam-Kelecsény 981, Nagy-Koszmaly 751, Bars-Endréd 689, Mezo-Kis-Sallo 703, Hoiveay 427, Bajka 297, Kis-Varad 376, Feisó-Varad 211, Tore (Veszete) 544, Leker 689, Garam- Damasú 719, Garam-Vezekeny 807, Nagy- Kalna 1062, Kis-Kalna 447, Garam-Lok 1103 telek. Így a lévai járás lelek száma Léva városának 8606 lakosával együtt 44667 fore ug.

— **Kinevezés.** A m. kir. belügymi- niszter a budapesti főkapitány előterjesz- tesere **Kaveggia Béla** rendőrtisztviselőt, varostunk fiat a m. kir. anamrendőrséghez segédfogalmazova nevezte ki.

— **Március 15-ét** Bath község is fenyesen kezdi megünnepelni. Persze, mert ott a kaszino vezet s az intelligencia nem restelkedik a poigarsággal kezelt fogva haza- fias ünnepeyeket rendezni. Ugyanis a nagy nap elöestejele március 14-én d. u. 4 órakor

erős harcokat vitt magával. Anyám az öreg nővel beszélgetett.

Egyszer erős felkiáltás zavart fel merengéséből — Margit! — kiáltá Tibor, én édes Margitom, Hatra néztem, hajfűrtjét kezében láttam s o y esdően oly szerel- mesen nézett reám.

— Édes mentő angyalom, Margit! szólj te vagy az, majd hozzam jött, átölelt kar- jával.

Oly megható volt ez a jelenet, — sir- tunk örültünk mindanyian. Pillanat alatt megértettük egymást mind a négyen; csók- zápor és ölelések közt beszéltek el törté- neteinket s e percztől fogva Tiboré voltam.

Egészeségen mindjárt visszakaptam mert hiszen meglettem boldogságom.

Elérkezett nemsokára az esküvőnk napja is, — aztán egy kedves kis kastélyba vonultunk.

Tibor képviselője a megyének, s boldog vagyok megint csak nagyon.

No de azért Tibort nem haraptam meg többé.

Rózsahalál.

Ha még egyszer születethnék, Piros rózsá, ... csak az lennék, Ott nyílnék ki a kertedben Egy harmatos nyárreggelen S égő szírmom hulladozna Hervadozva az utakra, Arra menve rátaposnál: Beh szép volnál ... rózsahalál!

Fehér rózsá:

A „Bátvidéki kaszinó egyesület” saját helyiségében 1848. évi márczius hó 15-én emlékére szavalattal egybekötött dísz-köszöntőt tart, a következő igen szép műsorral: 1. „Himnusz” enekli zenekísérettel a közönség. 2. „Elnöki megnyitó” tartja: ft. Stiólő Agoston. 3. „Talpra magyar” Petőfi Sándortól szavalja: Tó János. 4. „Emlék beszéd” tartja: ft. Sántha Agoston. 5. „Szemlények 1848/49-ből” írta és felolvassa: tisz. Bernáth Sándor. 6. „Márczius 15-ike” Ábrányi Emlőtől szavalja: tisz. Hajdu Lajos. 7. „Szózat” enekli zenekísérettel a közönség.

— Vátozások a pénzügyigazgató-ságnál. Mauxs Pál levai kir. pénzügyigazgató-sági s-titkár és nyilvántartási biztos saját kérelmére Eperjesre helyeztetett át, helyét szintén átvevő utján Lukács Lajos alsó kubini pénzügyigazgató-sági s-titkár nyilvt. biztos foglalta el. — Dr. Zsákay István zsolnai lakost a pénzügyminiszter a levai kir. pénzügyigazgató-sághoz fogalmazó gyakornokká nevezte ki a Trencsenbe segédigalmazóvá kinevezett dr. Szemeskó Emlt helyébe.

Gyászír. Mint részvételt értesülünk özv. Kayser Mihályné Gregori Ottilia asszony, köztisztviselőnő levai birtokosnő febr. 21-én 74 éves korában elhunyt. A boldog matrona halála — nagy számú családján kívül — széles körben ószinte részvetelt keltett. Holttestét e hó 1-én helyezték örök nyugalomra. A gyászoló család az elhunyt családanya haláláról a következő gyászjelentésben értesített: Alulírottak melyen megszemorodott szívvel jelentjük, hogy a jó anya, szerető testvér és nagyanya özv. Kayser Mihályné szül. Gregori Ottilia 1901. február hó 27-én, életének 74-ik évében hosszas szenvedés és a halotti szentsegek ajtatos felvetele után történt gyászos elhunyt. A boldogult hült tetemet f. évi márczius hó 1-én u. u. 3 órakor fogták a levai rom. kath. sírkertben örök nyugalomra tetetni. Az engedtelő szent-mise áldozat pedig f. évi márczius hó 2-án reggel 7 órakor fog az elhunyt lelki üdvéért a levai plebania templomban a Mindenhatónak bemutatni. Léva, 1901. február hó 27-én, Áldas és béke hamvaira! Gyermekai: Schmidtberger Jánosné, szül. Kayser Josefina, Kresz Jozsefné, szül. Kayser Petronella, özv. Kosztolányi Zsigmondné, szül. Kayser Ottilia. Unokái: Schmidtberger Irma, Iren. János és Margit, Kresz Antónia, Janka, Gizella, Ferencz és László. Kosztolányi Emma és Maria, Hagara Maria és Iona. Kiss Iona, Szidonia, Etel és Miklós. Testvére: Gregori Adolt, Vejei: Schmidtberger János, Kresz József, Hagara János és neje. Kiss M. Pál és neje. Turpinsky József és neje.

— Megeggett gyermek. Garam-Kesziben e hó 21-én a gondatlanuságok lett adata egy ang negy éves leány gyermek. Ugyanis özv. Macsák Lukácsné Katalin nevű kis leánykáját a szobában levő kemence tetelére tette melegedni s maga valamit kiordult. Míg odajárt a gyermek játszás közben a kemenczevel összeégett takaréktűzhely izzó lapjára esett s annyira összeégett, hogy a szenvedett sérülés következtében meghalt. A gondatlan szülő ellen megindították a vizsgálatot.

— Nagy idők tanuja. A szabad-ságharc lelkés bajnoki napról-napra fogynak, mint az agri alpergo falevel. E hó 23-án id. Zilay István, negyvennyolc éves honvéd, polgártársunk 77 éves korában Leván elhalt. Holttestét a város közönségének ószinte részvete mellett e hó 24-én helyezték örök nyugalomra.

— Egyházi kinevezések. A besztercebányai megyes püspök Majthan Karoly magassági adminisztrátor ugyanoda plebanossa, — Zsivny János segédlelkészt pedig Ujványára kaplannak nevezte ki.

— Országos tornaverseny. A kultuszminiszteriumon már megkezdtek az idei országos ifjúsági tornaverseny előmunkálatait. A verseny f. év tavaszán, a punkodi ünnepek alatt lesz. A közoktatásügyi miniszter körrendeletben utal az országos versenyek jelentőségére és a verseny ügyének intézésére nagy bizottságot alakított, melynek első ülése folyo hó elején volt. Itt ez mind nagyon szép és üdvös dolog is, de ama számtalan, maugyan és egyáltalában rendszeres torna tanításhoz fel nem szerelt közepiskola — a melyek köze a helyben kath. fogimnázium is tartozik — vajjon részt vehet-e ezekben a versenyekben kedvvel és sikerrel? Bizony nem az egyikkel sem! Pedig lenne am ezekben a közepiskolákban kitűnő anyaga a tornatanításnak, csak lenne helyiség, lenne felszerelés, mely lehetővé tenné a szakszerű és célravezető tanítást. Ezekről sem ártana már egyszer gondoskodni.

— Vasúti előmunkálati engedély. A kereskedelemügyi m. k. miniszter Visnovsky Sándor budapesti mérnök-vállalkozónak az államvasutak Ipoly-Szakallos állomásaitól Szécs, Szász, Demend, Magyarád, Szanto, Bori, Csanak, Varsany közsegek erintéseivel a magyar királyi államvasutak Léva állomását — innen Dobo-Berekalja, Soymos, Zsember, Bat, Tot-Baka, Bakabanya, Urcicza, Gyecs irányában és a magyar királyi államvasutak Deimeczbanya állomásán át Banks, Hodrusbanya, Alsó-hamor erintéseivel a garamberzencze-levai helyi érdekű vasut Zsarnócza állomásáig

vezetendő gőzmozdonyu helyi érdekű vasutvonalra az előmunkálati engedély érvényét a lejáratától számított további egy év tartamára újból meghosszabbította.

— Helyreigazítás. Lapunk előző számában ifj. Pásztor Elek halálára vonatkozó „Gyászír”-t oda módosítottuk, hogy a fiatal szép reményekre jogosító tanuló halálának okánál az óngyilkosság esete teljesen kiván zárva, — az feltétlenül balesetek tudható be. Erről van meggyőződve a család, a környezet, a helyzetet ismerősök s a holttest feltalálásának körülménye is e mellett bizonyítanak.

— Léván február hónapban meghaltak. Farkas Jánosné, szül. Gebler Maria elt 83 évet, Szűcs Erzsébet elt 6 napot, Özevgy Cservik János, elt 41 évet, Demeny Ernő, elt 45 évet, Treszka Ferencz, elt 46 évet. Idősb. Zilay István, elt 77 évet, özevgy Kayser Mihályné, szül. Gregori Ottilia, elt 74 évet.

APROSAGOK.
Rovatvezető: ZUHÁNY.

Érthető ez a szöveg? Bár: Sajnálom; de meg kell öntöi tagadnom leányom kezét — Kérő (sz. ablakon át látta) sziklás hegyre mutatva) Ez a visszautasítás nem riaszt el. Az én szerelmem hasonlít ama sziklák sziklategyehez! — Bár: Nagyon igaz. Arról a hegyről nincs semmi kilátás.

Ez is gyász. Nő: Pincér, kérek kenyeret! — Pincér: Fehéret vagy feketét paracsol? — Nő: Hozzon feketét — gyászolok!

Színház.

Hétfőn másodszor került színre Szulamit, a czimszerepben Vida Etellel, ki ez uttal is kedvesen játszott és szépen énekelt. Abigail Sípós Margit játszóttá elismerésre méltó igyekezettel. Sarközy Absolon szerepében ismert nagyhatást ért el. Kolindrejt lelkesen megtapsolták. A többiek szinten jók voltak.

Kedden Konti Talmi hercegnő Offenbach zenejére emlékeztető operettje került színre. Vida Etel (Margarita) a bájos hercegnő minden ízében tökéletes alakítást nyújtott. M. Herczeg Eugenia (Ivon) szinten jó sikerrel reprodukálta a családina korcsmarosnet. Még nagyobb hatást fog elérni, ha enklés közben a szavakat érthetően iparkodik kiejteni. Monori kifogyhatlan komikai tehetséget ügyesen ervenyesítette Darius szerepében. Ugyanezt mondhatjuk P. Nagy Lindaról (Mirabella) is. Jól festett Markus Iona is Gaston szerepében. Latabár (Cognac báró) nem volt ment a tűzástól. Sarközy (Kasimir) is jól játszott, de hangja nem tudott ervenyesülni ebben a szerepben. Timár (Pufancs) kis szerepet helyesen megrajzolta. A kar gyöngye volt.

Szerdan. Az aranykakast adták másodszor nagyobb közönség előtt, de kevesebb kedvvel. Monori és Vida Etel arattak nagyobb tetszést. Egyebkent az előadás elég jó volt.

Csütörtökön Tóth Ede „Falorosza” nepszínművét adták Sarközy jutalomjátékunk. Sarközy (Göndör Sándor) elemében volt. Tehetsége az ilyen szerepekre kepesíti. A dunaj parasztlégyen prototípusát a legutolsó vonásig nűen reprodukálta. Dalt nagy tetszést aratott. Vida Etel, a bájos Finom Rozsi elbűvölte a közönséget, mely minden dalt zajosn megtapsolta. Kiváló szép alakítást nyújtott Kalmár az öreg Fedei szerepében. Markus Iona (Boriska) alakítása vonzó és meggyerő volt, szerepeinek hatásos részleteit művészi rutinnal domborította ki. Monori Gonosz Pista szerepében rászólgait az elismerésre. Egyebkent a jól összevágó előadás a többiek érdeműl is irható.

Penteken Herczeg Ferencz nagy sikerű történelmi színműve, Ocskay brigaderos került színre. A darab maga nem alkalmas a hazafias erzenek istápolására, noha írói értéke szinte megbecsülhetetlen. Nyelvezete költői, minden ízében magyaros. S olyan ember műve, ki ismeri a színpadi hatások minden titkát s epen ezért nem csodálható, ha a valóság ellenére megrajzolt hősé maga irant bizonyos meretkig lelkesedést tud kelteni. A meseje egyszerű. Jókai regényében szépen megolvashatja az ember. A serített húság és mellőztetés a kurucz Ocskayt a labanczok taborába viszi. Serege elpartol tőle. Arulásnak végo büntetése akasztófa. Nem akarunk a részletekre kiterjeszkedni, hiszen csak nemreg közölték annak biralattat az összes lapok, csupán annyit akarunk megjegyezni, hogy egyes jelenetek oly szépek, oly köntiek, hogy az embernek közvetlen a szívéhez szólnak s eltelejt róla gondolkodni. Az előadás is egyike volt a legjobbaknak. Kalmár (Ocskay) igazán komoly munkát végzett. Ez az ő elem. A dramai hős. Teljesen uralkodott szerepe felett; a természetesség határan soha sem ment túl, ep ezért jateka nagy hatást keltett. Markus Iona (Liza Iona) ma is szépen játszott. Több ízben hívták ki Kalmárral együtt. Monori (Pyber) és Palotai (Ozgorczai) a két intrikus szerepét helyes viágításban mutatták be. Ki kell emelnünk Sípós Margitot, ki Dili szerepében ragyogtatta tehetséget. A nyilt színen megtapsolták. Radnai (Javorka) és Nádpataki (Tarrics), valamint Sarközy (Szorenyi) voltak meg ki a szerepik közül, kik valamennyien teljes igyekezéssel játszóttak. Tegnap este hasonló sikerrel megismételték a darabot.

Közönség köréből.

I.
986/1901.

Meghívó.
A magyar szabadság újra fébredésének emléknája, Márczius 15-ike közeleg, ezt a nagy napot mint igazi nemzeti ünnepet széles e hazában minde magyar hazafi megüli. — Hogy Léva város közönsége is leróhassa ez irányban hazafias kötelességét s a multak dicső napjainak emlékéből a jövő nehéz küzdelmsire aczélzó erőt nyrhessen: ezért a nemzeti ünnepség iranti intézkedés végett a márczius 15-iki ünnepélyrendező 48 tagu bizottságot — s az érdeklődő hazafiakat — a rom. kath. népiskola II-ik osztályának termébe 1901. évi márczius 3-ik napjának d. e. 11 órájára tisztelettel meghívom.
Kelt Léván, 1901. évi márczius 1-én.
A városi tanács nevében
Bédogh Lajos,
polgármester.

II.
Köszönet-nyilvánítás.
A „Lévai Takarékpénztár” a polgári leányiskola felségélyezésére 200 korona öszszegget szavazott meg évi nyereseményéből, mely nagylelkü adományáért halás köszönetet fejezi ki
az intézet igazgatósága.

III.
A bars megyei m. kir. pénzügyörtségnek, mely a f. hó 19-án tartott tanczvizsgálat tisztja jövedelméből 35 kor. 78 fillert adott és Steiner Henrik számlodatulajdonos urnak, ki a nála megrendelt szobák arának 4 kor. 80 fillérnek kintezetet elengedte a „Stefania” árvaháznak, nagylelkü adományáért ezuton mondunk halas köszönetet.
Léva, 1901. febr. 22.
Levatic Gusztavné
levai nőegyl. alelnöke.
Farago Samu
levai nőegyl. titkára.
Tooth Zsigmondné
levai nőegyl. gondnoka.
Jozsefcsek Geza
levai nőegyl. pénztarosa.

IV.
Nyilvános köszönet és nyugtázás.
A „barsi ev. ref. tanító-testület” gyamintézetének 100 éves fennállása alkalmából Zselizen rendezett dal és zeneestélyen:
Bevétel 508.60 K.
Kiadás 177.26 K.
Maradvány 331.34 K.
A maradvány mint tisztja jöved lem a meghívókban jelzett jótékonycezlra fog fordittatni.
Felülfizettek: Bihary Kálmán ref. lelkes 2 k. Chudoba család 2 k. Szedlacsek János körjegyző 4 k. Nagy Zsigmond (Lonthó) 10 k. Galambos Lajos 4 k. Juhász Pál ev. ref. esperes 4 k. Lang Mihály kep. int. ig. 2 kor. Huszár Karoly 2 k. Zilay Ferencz né Jozsefné 4 k. Schöhlán Róbert 1 k. Leonhard Frigyesné 3 k. özv. Steyrer Karolyne 4 k. Kherndi János 4 k. Csonthó István 1 k. Adler Viktor 2 k. Halmai V. 1 k. Scholtter Ferencz 1 k. Gazsó István 1 k. Jankó Erno 1 k. Bihary Lujza 2 k. Lutz Sándor 10 k. Beck György 4 k. özv. Szekelyne s családja 1 k. Sütő Gerzson 1 k. Sandor Beno ref. lelkes 2 k. Batki István 1 k. Dr. Nyári János 1 k. Antal Geza 1 k. Zsross Zsigmond 2 k. Halovirt Ferencz 3 k. Heidrich Karoly 2 k. Rózsa József plebanos 2 k. Pásztor Elek 2 k. Fischer Colbrie Antal 4 k. Muharos család 2 k. dr. Domján L. 2 k. özv. Szilassy Cezárné 2 k. Schwartz György 2 k. Nyitrai Ferencz 2 k. Guayicsné 2 k. Betcsák László kir. körjegyző 4 k. Bodrogközy Zoltán 2 k. Sípós Antal rom. kath. kaplan 2 k. Juriga Nándor 2 k. Dr. Karánth Marius 10 k. Batny László p. plebanos 4 k. dr. Medveczky Karoly 2 k. Tomay Denes ref. lelkes 2 k. Iub. Lakner László 2 k. Engai Jozsef 2 k. Medveczky Otto 2 k. dr. Haas Zsigmond 2 k. Macsák Lukács 4 k. Fülöp Nyitrai Anna (Nagy Tapocsány) 4 k. Lévai ir. isk. szek es tantestület 15 k. Farago Samu 6 k. Huberth Vilmos 6 k. Csekey Vilmos 4 k. Levatic Gusztáv 4 k. Schweinecker István 2 k. Sebestyen Ferencz ref. leik. 2 k. Varga Sándor ref. s. lelkesz Sente Pál 2 k.

Fogadjak a nemes szívű adakozók, ez uton is halas köszönetünket. De különösen fogadjak a közreműködő műszedvelek, kik nem kímélve fáradságot, anyagi áldozatot, oly szép sikert biztosítottak s oly szép öszszegoen segítettek a „M. T. F. J. H.”-t. Ugy az anyagi, mint az erkölcsi siker orozó-lauresze Fekacs Sándor n.-kálnai körjegyző urat illeti, ki paratlan szorgalmat s kiváló türelmet fejtett ki a zenekar szervezése es betanítása körül. Ez annyival is inkább elismerésre es halás köszönetre méltó, mert őt csupán a tanítók s a „Tanítók Hazáuk” érdeke vezette. Fogadja ismételten a vezetesem alatt álló tantestület elismerő halas köszönetet.
Gr.-Sz.-György, 1901. február hó 27.
a rendezőség nevében
Végh István
t. e. elnök.

Szerkesztő üzenet.
Magda. Eldig helyszűke gátolt a közlésben. A ma-lasztottakat azonban rövid idő alatt pótoljuk. M. S. M. Szeged. Hallgatásat nem tudjuk mire magyarázai.

Irodalom és művészet.

Magyar Lányok. Megjelent a Magyar Lányok hetedik évfolyamának első száma. Mindjárt az első számból kitűnik, hogy kitűzött célját, a magyar leányoknak érdekes, hasznos, kedves es tanulságos újságot adni a kezébe, lelkiismeretesen beváltja. — Erre nézve különben kész garancia, a szerkesztő T. Tutsek Anna munkássága, a ki nagy gondnal és izléssel megszerkesztett lapot ad hétről-hétre olvasónak. A ki ezt a lapot olvassa, rossz kis lány nem lehet. Az új évfolyamot Benedek Elek gyönyörű regényével „Ugoni Margit”-tal nyitja meg. Egy szerény, nemes lelkü lány beszeli el itt az élete történetét egyszerűen es meghatóan. A többi rovat is változatosnak es kedvesnek ígérkezik, csak úgy mint azelőtt volt. Vers, elbeszélés, ösmeretterjesztő czikk találkozik minden számban. Azonkívül egy rendkívül tanulságos es mulattató fordított regénynek a közléset is megkezdte. Igen érdekes a Magyar Lányok pályázata is. A pályázat tárgya a következő: írja meg mindenki saját feltevése szerint, mi volt a legnagyobb öröme es a legnagyobb bánata. A czélja e pályázatnak az, hogy rászoktassa, megtanítsa a magyar lányokat a helyes es ügyes levélírássra. Előfizetési ár negyedévre 3 korona.

Az anyakönyvi hivatal bejegyzései.

1901. évi február hó 17—24-ig.

Születés.

Szám	A szülők neve	A gyermek neve
1	Ivanovics Titusz, Kurta Anna	fiu Géza
2	Styevik Lőrincz, Vlahó Maria	leány Ilona
3	Prepelik István, Vendég Katalin	fiu Géza
4	Belányi József, Hugyecz Iona	leány Mária
5	Zúck Armin, Weisz Katalin	fiu Bela

Házasság.

Szám	Vőlegény es menyasszony neve	Vallása
1	Seidlitz József és Weiman Lotti (Sarolta)	izraelita

Halalozas.

Szám	Az elhunyt neve	Kora	A halál oka
1	özv. Kaiser M. nész. Gregori Ottilia	74 éves	vesesorvadás
2	Hlavacsek Paulina	4 hónapos	Tüdőgyulladás.

Foulard-selyem 65 kr.

Boussokra es ruhákra olyan mint „Henneberg Selyem” tekeve, feuer es szűcs szűcsben ára méterenként 65 — 14 frt 65 krig. Mindezeknek póstatóer es van neutesen, hazhoz szállitva!
Mintak póstatóduával küldetnek,
HENNEBERG G., selyemgyáros (cs. és kir. udvari szállító) Zúricben.

Lévai piacziárak.

Rovatvezető; Konya Jozsef rendőrkapitány.
Buza m.-mázsánként 13 kor. 60 fill.
14 kor. — fill. Ketszeres 12 kor. 80 fill.
13 kor. 60 fill. — Rozs 13 kor. — fill. 13 kor. 60 fill. — Arpa 12 kor. — fill. 12 kor. 80 fill.
Zab 11 kor. 60 fill. 13 kor. — fill. — Kukoricza 11 kor. — fill. 11 kor. 20 fill. — Bab 13 kor. — fill. 13 kor. 60 fill. — Lencse 14 kor — fill. 13 kor. — fill. — Köles 8 kor. — fill. 8 kor. 40 fill.

Nyiltér.

Eladó malom! Eladó földbirtok!

Disznoson, jó karban levő két kövű s s bő vizu malom, 3/4 hold területtel, jo lakóházzal 3 kerttel es 15 szekes szentartermő kaszálóval, kelto fa szűkséggellettel es 8—9 drb. legeltetési joggal szabad kezoeladto.
Ugyancsak ott eladó egy ház 3 szoba es kamara, gazdasági udvarral es 30 hold területtel, egy ref 9 szekes szena termeslesre, kert az udvarnál; a horchi határban pedig 5 hold föld, legelo es kert.
Bővebb felvilágosítást adnak a tulajdonosok
Göttler Jozsef es neje
Disznos Hontmegye.

Kiadó lakás.

Koháry-utca 73. szám alatt levő 4 szobából, 1 konyhaból, 1 elcskamrából álló lakás május hó 1-től bérebe adó. A lakáshoz pincze es kert is tartozik. Bővebb felvilágosítás Deutsch Mórnál, (a henger-malom atellegebén) nyerhető.

Minden háziasszony és anya

üdvözölhető, aki az egészség, takarékoság és józre való tekintetből a Kathreiner-féle Kneipp-maláta kávé (mely csakis az ismert eredeti csomagokban valódi) használja.

Minden háziasszony

kérjen a legujabban érkezett s közvetlen a termelőtől importált első minőségű

New-Cuba-Kávéből

melynek aromája kitűnő és természetes festetlen színű

Kilója 3 korona 20 fillér

4 1/2 kilogr. pósta-csomag ára 13 kor. 50 fillér.

Kapható: KERN TESTVÉREKNÉL Léván.

Jegyzet: fűdolog, hogy a kávé ne legyen túl barnára pörköltve, mi által elveszti zamatját s kiizadja illó olaját.

Az elismert legjobb és legkitűnőbb

Aczél ekék 1, 2, 3 és 4 barázdasuak

Rét, moha, tagozott és diagonal **Boronák**

Gyűrűs és sima acél lemez, földi hengerek, **Agricola vetőgépek.**

Arató-gépek fűnek herének, Szénagyűjtők és arató gereblyék, Szénafordítók, Szabad-aszaló készülék gyümölcs és főzeléknek, **Bor- és gyümölcs sajtók.** Gyümölcs és szőlő zúzó és bogymorzsolók, Önműködő szabadalmazott szőlő fecskendő „SYPHONIA”, **Tormáncs és vértetű pusztításra.** Szállítható takarék tüzhelyek,

szabad. új Keuogyűrűvel ellátott görögös csapágyakkal **Cséplőgépek** kézi-, jargány és gőzhajtásra.

Járgányok 1-6 vonóállat befogására, Legujabb gabona-tisztító-rosták, TRIUREK és KUKORICZA MORZSOLÓK, Szecska vagók, daralók répvágók **Széna és szalmaprések** nyugvók és szállíthatók, valamint minden más fajta gazdasági gépek

legujabb szerkezetben készítenek és szállítanak

MAYFARTH PH. és Társa cs. és kir. kiz. szab. gazdasági gépgyárak, vasöntődék és vashámorművek Alap. 1872. Bécs, II/1 Taborstrasse 71. 750 munkás. Kitüntetve több mint 450 arany, ezüst és bronz éremmel az összes nagyobb kiállításokon. Részletes árjegyzék és számos elismerő levél ingyen. — Képviselek és viszont elárusítók kerestetnek. Kapható: KNAPP DÁVID úrnál Léván.

Zenemű-

jegyzékek Zongorára

Harmonium

Hegedű

Cello

Citera

Kamarazene

Zenekar

Guitár

Énekek

Kuplák

Énekkarok

Duett- és Terzetek stb. küld

INGYEN

és bérmentve.

OTTO MAASS

Zenemű raktár WIEN, VI/2, Mariahilferstrasse 91.

Figyelemztetés! A híres MAUTHNER FÉLE MAGVAK zacskóin rajt áll a MAUTHNER-név. A melyen nincs rajt, az

MAUTHNER ÖDÖN MAG-RESKEDÉS BUDAPEST.

nem MAUTHNERTŐL való és ha mintolyant ajánlják, tasék visszautasítáni.

Jobb és megbízhatóbb gazdasági- és kerti-magvak nem léteznek, mint a minőket 27 év óta szállít

Mauthner Ödön

cs. és kir. udvari szállító magkereskedése BUDAPESTEN

Irodák és VII. Rottenbiller-utca 33. raktárak: I (Közuti villamos megállóhelye.)

Elárusító: VI. Andrassy-ut 23. helyiségek: I (A m. kir. operával szemben.)

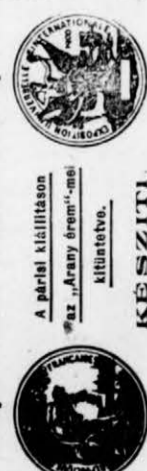
226 oldalra terjedő képes árjegyzékét kívánatra ingyen és bérmentve küldi.

Pártoljuk a magyar ipart!

Legjobb Csontelep-papír

„Adria”

HAZAI GYÁRTMANY! Versenyoz a külföld elsőrendű készítményeivel

A pártol kiállításán „Az Arany érem”-mel kitüntetve. KÉSZÍTŐ: RIGLER JÓZSEF EDE PAPIRENŐGYÁR RÉSZVÉNYTÁRSASÁG BUDAPESTEN.

Kapható: Nyitrai és Társánál Léván valamint minden jobb papirkereskedésben.

Caász. és kir.

Kapható: Nyitrai és Társánál Léván valamint minden jobb papirkereskedésben.

A m. kir. államvasutak gép-gyárának vezérügynöksége

Budapest, Váci-körut 32. szám.

Ajánlja a magy. kir. államvasutak gépgyárában készült

gőzcséplő-készleteit, szalmakazalozóit, „MILLENNIUM”

legujabb szerkezetű fűkaszaló-, marokrakó- és kéveköto aratógépeit,

továbbá: a szab. osztr.-magyar államvasutársaság resiczai mezőgazdasági gépgyárában készült 4 lóerejű gőzcséplő-készleteit, Sack rendszerű, aczélöntésű ekefővel ellátott ekéit és egyéb mezőgazdasági eszközeit.

Képviselek: Hirschmann Kristóf, Pozsony.